

טורי סלילת רפאל

3346680

בן אסתר ויוסף

נולד ב- 11.8.1961

התגייס לצה"ל ב- 27.11.1979

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- 6.7.1982

במבצע של"ג מפגיעת פגז ישירה

בארטילריה בפאתי ביירות.

סלילת, רפאל (רפי)

בן אסתר ויוסף, נולד ביום כ"ט באב תשכ"א (11.8.1961) בקרית בנימין שבמפרץ חיפה. מגיל ארבע גדל עם אביו וסבתו, והתנאים המיוחדים במשפחתו השפיעו על אוסיו ועל אורח חייו. מצד אחד היה נער חברותי, בעל אופי חם ורגיש, ומצד שני העמיד פני קשות ותקיף. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם שפרינצק בקרית בנימין. לאחר שסימו עבר ללמוד בבית-הספר התיכון המקצועי "אינטרנשונל"

בקרית-חיים, במגמת קירור ומיוזג-אוויר. רפי היה תלמיד טוב, שקט, צנוע, עצור בתגובותיו, מיעט לדבר על עצמו, על משפחתו או על שאיפותיו. יפה-תואר היה ומשך תשומת-לב בהופעתו. רגישותו ועדינותו קרבו אליו לכבות של חברים וחברות.

הוא אהב לטייל, בעיקר בחופי ים-סוף. מרחבי המדבר, המים הצלולים ואווירת-החופש קסמו לו. בכל הזדמנות נסע דרומה. הוא היה חובב ספורט ושיחק כדורגל. אהב מוסיקה, בעיקר שירי הארץ, ובחדרו צבר אוסף מגוון של תקליטים. לקראת גיוסו לצה"ל שאף להתנדב ליחידה מובחרת, לקומנדו הימי או לחיל-הצנחנים. בנובמבר 1979 התגייס לצה"ל והתייצב לראיון בפיקוד כחיל-הים, אבל מסיבות בריאות נדחה. הוא הוצב לחטיבת גולני, עבר קורס טירונות ונשלח לקורס נהגי נגמ"שים. אחרי כן עבר אימוני קיץ וחורף ויצא לפעילות מבצעית.

עם פרוץ מלחמת שלום הגליל עלתה פלוגתו ללבנון, אבל רפי נשאר בבסיס יחידתו, כדי לסייע בקליטת עתודה מחליפה לפלוגתו. רפי לא השלים עם ישיבתו בעורף. יחד עם שניים מחבריו עלה על נגמ"ש ונסע בו אל חבריו בקו החזית. הוא מצא אותם סמוך לעיירה דמור בגיזרה המערבית. מפקדו סיפר על בואו של רפי וחבריו לחזית: "באמצע הבלאגן הנורא שהיה שם ראינו את רפי ניצב בצדית הנגמ"ש". השמחה על בואו ליחידה היתה רבה ויחד עם חבריו התקדמו אנשיה בתוך לבנון, לאורך ציר החוף.

ביום ט"ו בתמוז תשמ"ב (6.7.1982), בנסעו בנגמ"ש ליד שדה התעופה של ביירות, נפגע בפגז ונהרג, יחד עם עוד שלושה חיילים מפלוגתו. בן 21 היה במותו. אחרי שנפל הועלה לדרגת רב"ט. רפי הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים ואח.

ראש הממשלה מנחם בגין כתב אחרי נפילתו לאביו: "בנך רפי שירת את עמו בנאמנות ובמסירות-נפש. הוא יצא על-פי צו האומה, להגן על בטחון ישראל ואזרחיה. הבן הטוב מסר את נפשו על מטרה שאין צודקת ואצילה ממנה, להבטיח חיים ושלוש".

שר הבטחון אריאל שרון כתב עליו: "רפאל נחשב לחייל ותיק ובעל נסיון בגדוד, נסך בחבריו בטחון ונתן להם דוגמה אישית בכל הקשור למקצוענות ולחתנהגות ברגעים קשים. מילא תפקיד מרכזי בהווי הפלוגה והיה אחד על כולם". מפקד יחידתו כתב עליו: "היה חייל מסור, מקצועי ומאומן, שעבר הרבה אימונים ותעסוקות מקצועיות. לא היה צריך לומר לו הרבה כדי שיבין את חמול עליו. הוא השרה אווירה חיובית וטובה". אביו הוציא חוברת לזכרו.

מלחמות שלום הגליל

סיפור נפילתו של רפאל

מתחילת שבוע הלחימה השלישי – יום ראשון, 20 ביוני ואילך – החלה מתפתחת מלחמת התשה, אף שהסכם הפסקת האש היה בתוקף, המשיכו המחבלים הנצורים במערב ביירות להפגיז את כוחותינו ולנסות להפתיע את הלוחמים על ידי מארבים וצלפים. מלחמת ההתשה נמשכה מספר שבועות ותבעה קורבנות לא מעטים.

לבד מחילופי האש הארטילריים, שהתנהלו לעתים בעוצמה רבה ובמשך שעות ארוכות, נרשמו שלושה אירועים בולטים במהלך תקופת ההתשה: ההשתלטות על נקודות מפתח בשטח נמל התעופה של ביירות, בתגובה להפרת הפסקת האש על ידי המחבלים שבאזור; הפגיעה ישירה בנגמ"ש של גדוד "גדעון", וסיפור המארב שהפתיע את שלושת הג'יפים. ביום חמישי (בשבוע השלישי של המלחמה), תפס גדוד "גדעון" את קו נמל התעופה, שכלל שלושה מוצבים. כוח טנקים ונ"מ סייע לכוחות הגדוד. בנוסף הקימו הלוחמים שני מחסומים במבואות הכפר סיל. ביום שישי סוכם שהיחידה תיכנס לעומק השדה ותתפוס את בית החרושת "פפסי", ששימש מקום מסתור למחבלים ונקודה ממנה צלפו לעבר כוחותינו. ההשתלטות על בית החרושת התבצעה במהירות ובלא קרב.

ביום שני (בשבוע הלחימה הרביעי), בשעות הבוקר המוקדמות, החלו לוחמי גדוד "הבוקעים הראשון" להתקדם לעומק נמל התעופה כדי לתפוס את שטח המגרסה ושטח המחנה הצבאי. עם תחילת ההתקדמות נתקל הכוח בירי דליל מכיוון המחנה הצבאי. תגובת הנגד שלנו: ארטילריה חזקה והתקדמות יחידת טנקים. לוחמי הגדוד נעו במהירות והשתלטו על שתי הנקודות. שני חיילים נפצעו קל.

במקביל התקדם כוח "גדעון", בראשות המג"ד מוטי, לעבר המגרסה. יחד עם הכוח התקדמו טנקים, נ"מ ושלושה טרקטורים. מיד בהגיעם למקום החלו החיילים לבנות מוצב לכוחותינו. באותו זמן החל ירי צלפים, אחד הטרקטורים נפצע ופונה לאחור, אולם העבודה נמשכה והמוצב הושלם כמעט לחלוטין עד רדת החשיכה.

ביום שלישי התפתח ירי ארטילרי כבד, מהכבדים שידעו כוחות החטיבה מאז החלה הלחימה. הארטילריה של צה"ל לא נותרה חייבת והגיבה בירי רצוף ומדויק להפליא. כוחותינו דיווחו על פגיעות יוצאות מן הכלל במיבנים ששימשו את המחבלים בחלקה המערבי של ביירות ובשטחים הצפוניים של נמל התעופה.

גם בשעות הערב נמשכה ההפגזה הארטילרית והשמים היו מוארים כל העת, חיזיון בלתי רגיל לחיילים שצפו במתרחש מעמדותיהם. סמוך לשעה 9 בערב, ספג גדוד "גדעון" את אחת המכות הקשות במלחמה. פגז קטיושה פגע פגיעה ישירה בנגמ"ש וארבעת החיילים שהיו בתוכו נהרגו.

לנגד עיני החיילים והמפקדים עלה הנגמ"ש באש, והתחמושת הרבה שהיתה בתוכו התפוצצה במשך מספר שעות כשהיא מאירה את הסביבה ומשלחת זיקוקי אש לשמיים. היה זה מתזה נורא, משום שלא ניתן היה לגשת אל הנגמ"ש ולנסות לחלץ את האנשים שבתוכו. בינתיים הונחת מסוק בקירבת מקום וחילץ שני פצועים, אחד קל והשני בינוני, מאותה נפילת פגז.

הירי בגיזרה נמשך לאורך כל השבוע. חייל מיחידת החה"ן נהרג ומספר חיילים נפצעו. ביום ראשון בערב עלה גדוד "גדעון" לאיזור שמעל דאמור וקיבל אחריות על כל הגיזרה העורפית מכפר סיל דרומה. כוחות "הבוקעים הראשון" תפסו את קו נמל התעופה. ביום שני הגיעו ידיעות על הימצאותם של 6 – 8 מחבלים בכפר דאקון, מזרחית לדאמור. לאחר שהמידע אומת במהלך יום שלישי, התארגן כלילה כוח של "גדעון" ויצא לחסל את החאליה. מוטי המג"ד הצטרף לשני ג'יפים אחרים, אחד של קצין החימוש החטיבתי והאחר של קצין הקשר, ושלושת כלי הרכב נעו ביחד לכיוון עליי. בדרך נתקבלה הודעה, כי הפעולה בטלה, אולם, ציין, קצין האג"ם החטיבתי, שהיה על אחד הג'יפים, ביקש להמשיך למיפקדת העוצבה כדי "לסגור" כמה דברים. שלושת כלי הרכב המשיכו בנסיעתם, עד שהופתעו בידי מארב מחבלים.

את אשר אירע מתאר מוטי, מג"ד "גדעון":

"באחד העיקולים לכיוון מיפקדת העוצבה נפתחה לפתע אש נק"ל אוטומטית, שפגעה בג'יפ הראשון ובג'יפ השני שלי. נפגעתי מהמטח ולא הייתי מסוגל להחזיק את הנשק. הנהג שלי נסע במהירות כמה מטרים לאחור ובכך הציל אותנו, כי כעבור מספר שניות התפוצץ 'אר.פי.ג.' ממש במקום בו עמדנו לפני רגע. בנסיעה אחורה נתקל הג'יפ שלנו בג'יפ השלישי, שבו היה קצין הקשר החטיבתי מרקוביץ' ומפקד יחידת הסיוע קסלסי.

הנהג שלי צעק לפתע: 'נפצתי' וקפץ החוצה. הג'יפ החל להידרדר, כי היינו בירידה וגם אני קפצתי ותפסתי מחסה מאחורי עמוד חשמל.

הייתי קרוב לאיזור ממנו ירו המחבלים. ציין קרא לי בקשר ולא עניתי כדי לא להיחשף. חילצתי לאחר כ-15 מטר בערך וקשרתי את היד בחגורת המכנסיים, כי לא היה ברשותי חוסם עורקים. הכל היה בתוך הג'יפ. קפצתי ממש בלי כלום.

בשלב זה עברו במקום שני ג'יפים של יחידת הארטילריה החטיבית. ציין והקמ"ן צעקו להם לכבות את האורות. הם נצמדו לימין והבחינו בי. מיד לאחר מכן פינו אותי ואת קסלסי. הנהג שלי, שקפץ לצד שמאל, פונה עם קצין הקשר ברכב אחר."

מקום נפילתו

שדה התעופה של ביירות

"...וכשהוזרק אהויכח עצמו כחייל
עשה זאת על הצד הטוב ביותר."

דברים בשם אומרם

דבר המח"ט

לוחמי גולני,

יש האומרים שבמלחמת "שלום הגליל" נתגלתה חטיבת גולני במיטבה. מחמאות הורעפו על ראשיכם מכל עבר ובכתבות הרבות שפורסמו באמצעי התקשורת, סופר בהרחבה על תרומתה הנכבדה של החטיבה במלחמה זו. לי, כמפקד החטיבה, לא היו הפתעות במלחמה. אישית לא חשתי לרגע כאשר הוטלנו לשדה המערכה כדי לבצע ולהשלים משימות קשות. אני מכיר את החטיבה, ויותר מזה – אני מכיר אתכם ויודע מהי יכולתכם. במרוצת שלושת השבועות בהם נלחמנו מילאתם אחר כל הציפיות ולא איכזבתם. את המחמאות – שאתם ראויים להן – קיבלתם כבר משר הבטחון, מהרמטכ"ל, מאלוף הפיקוד ומקצינים בכירים אחרים בצה"ל. ואילו אני, כמפקדכם, אוכל להביע את הערכתי העמוקה לכם רק במלה אחת: **תודה**.

חוברת זו מתארת את אשר עבר על החטיבה בתקופת המלחמה, והיא מזכרת נאותה למשפחת הלוחמים של גולני. השתדלנו לכלול בתוכה את כל האירועים, אף שבמסגרת זו קצרה היריעה מלהכיל.

עשינו את שהוטל עלינו במלחמה, אך בנתיב הקרבות הותרנו קורבנות רבים. 46 חברים לנשק נפלו במערכה בלבנון. רבים רבים נפצעו, וחלקם מאושפזים עדיין בבתי החולים. אנו מרכינים ראש לזכר הנופלים ומשגרים איחולי רפואה שלמה לפצועים. גולני היתה ונותרה משפחה מלוכדת, אשר לעולם לא תשכח את אלה שאינם. יהי זכרם ברוך.

אל"מ ארזון

מפקד החטיבה

הרמטכ"ל, רב-אלוף רפאל איתן, בשיחה עם חיילי החטיבה
באחד המוצבים הקידמיים, ליד נמל התעופה של ביירות:
"ברצוני לשבח את לחימתכם. אתם ממשיכים מסורת מפוארת של
חטיבת חי"ר מעולה. אין חיילי חי"ר כמוכם בעולם, והאמינו לי –
את החילות בעולם המערבי אני מכיר."

אלוף פיקוד הצפון, אלוף אמיר דרורי, במסדר הפרידה
של החטיבה בנמל התעופה של ביירות:
"אי-אפשר היה להשיג את יעדי מלחמת 'שלום הגליל' ללא
הקורבנות של גולני. בכל פעם שהיינו זקוקים לחיילים מעולים
לביצוע משימה קשה – פנינו לחטיבה, והיא לא הכזיבה. אתם
בהחלט ראויים לקודמיכם. הוכחתם פעם נוספת שאין כמו גולני."

כותבים לזכרו

י"ב חשוון תשנ"ב
י"ב חשוון תשנ"ב
(הנ)

א' בכסלו תשמ"ג
17.11.82

לזכרו של רפי,

רפי נולד בכס' באב, 11.8.61 בבית"ח בחיפה, וילדותו עברה עליו בקרית-בבית.

כשהיה רפי בן ארבע התגרשו הוריו ורפי נותר עם אביו ואחיו אשר בעזרת הסבתא והדודות ניסו להעניק לו בכל זאת ילדות שגרתית. חרף כל מאמציהם בותרה בעיבה העובדה כי רפי גדל ללא אמא וללא כל הפיבוקים המאפיינים את תקופת הילדות.

אולי זוהי הסיבה לכך שרפי לא היה מעולם טיפוס מפונק, ולא היו לו דרישות מוגזמות מעולמו. הוא לא היה ילד שבוכה ומקטר ותמיד ביסה לראות את כל השנניין והשטח בחיים, אם בחברת המשפחה ואם בחברת חברים טובים עמם טיפח ידידות הדוקה.

רפי היה ילד יפיפה ומאז ומתמיד משך תשומת לב, כתוצאה מכך הצד החברתי אצלו כתלמיד בבית"ס שפריצק היה חזק יותר מקצד הלימודי, ולא רק בבית"ס יסודי אלא גם בתיכון אינטרנשיונל שם למד במגמת קינור, והצטיין לבעודת והחזזורים אחריון בשאו פרי ולרפי היו מעריצות רבות בכל רחבי הארץ. רגשותיו בוספת שהיתה לו לרפי היה ים סוף וחופיו. מרחבי המדבר השוממים, הים הצלול, השמש, וכל האווירה החופשית בנואיבה היו מאד לרוחו ובכל הזמנות שרק היתה לו היה בוסע, בטרמפים או באוטובוס, ו"ממלא את המצברים" עד לפעם הבאה.

למרות היותו טיפוס שקט ושליו, רפי לא אהב את השיגרה, ועוד בתיכון גמלה בלבו ההחלטה ללכת ליחידה קרבית. אולי החליט כך בעקבות אחיו אשר ממנו התרשם כי רק ביחידת חיר' השרות מעביין רביתן להשקיע בו את המקסימום ולקבל הרבה מכך.

רפי תמיד ידע להסתדר והתערבה השגורה בפיו היתה: "יהיה טוב, יהיה בסדר, אין מה לדאוג". כושר ההסתגלות וקור הרוח שלו היו מדהימים. שום דבר לא הצליח להוציאו מקצב החיים שלו - אפילו לא המפקדים הבירגזים ביותר בגולני. הוא תמיד דאג לבצע את המוסל עליו, אולם לא אהב לעשות הרבה מעבר לזה, וחרגילי מנהיגות של מיני ממי"ם משקיעים לא היו לרוחו.

חבריו יודעים לספר שלהעיה את רפי משינה קשה כמו קריעת ים סוף... עד כדי כך שחיילים שהיו מוצבים לפביו לשמירה ידעו שהם וודאי ישמרו שתי משמרות רצופות. יחד עם זאת, השקט הפנימי שלו ושלוותו השרו בטחון בלב חבריו אף במצבים המסוכנים ביותר.

רפי היה אדם של ביגודים. למרות היותו טיפוס מאד חברתי והקשרים ההדוקים שהיו עם חבריו הטובים הוא תמיד דאג שתשאיר לו פיבה פרטית משלו - "הזולה" הקטנה שלו אשר לתוכה זכבסו ה"נבחרים" בעיניו. גם מעבר לפיבתו הפרטים בצבא שמר רפי על פרטיותו וחשף בפבי מעטים מאד את בבכי בפשו.

אולם יעידו אלו המעטים שבפניהם בחשף כי מתחת לשריון המחוספס שעטה על עצמו היה רפי אדם רגיש מאד, חם ורומנטי - תכונות שלא עולות בקנה אחד עם תדמית ה"מאצו" של גולני, אולם אפילו שם השכיל רפי לשמור עליהן.

כשפרצה המלחמה בשאר רפי כמאסף במוצב כדי לקבל את החיילים שהחליפו את הפלוגה שלו, אשר בינתיים התקדמה לתוך לבנון. רפי לא שקט לרגע עד שהצליח עם שני חברים למצוא נגמש בטוש, בטול מרגשה, ובעזרתו רדפו אחרי הפלוגה והשיגו אותה בתחילת הלחימה. כאילו פחד להפסיד, כאילו כך רצה להישיר את מבטו אל עיני המרות, אך לא עמד...

בט"ו בתמוז, יום ג' בערב, חודש לפני שמלאו לבער 21 קיצים, באחד המוצבים המשקיפים על במל התעופה בבירות, בפגע הנגמ"ש של רפי פגיעה ישירה מפגז ארטילריה וביחד עם עוד שלושה מחבריו מצא את מותו.

תאריך: יב' בחשוון תשמ"ב
29.10.82

הקלטה קלי, רחמי' עלי
הקלטה קלי, גאסי ילי
קלי קלי גסי קלי גסי קלי גסי...

לדפי, בני יקירי, בני מזמדי, אתה היית כל תקותי ועולמי

בני יקירי, בני מזמדי, אתה היית כל תקותי ועולמי.
מה עלי לומר, ומה עלי להגיד, ומה עלי לעשות, זה היה רצונך וגם רצון ראל.
היך בני מזמדי, אתה רדפת אחר הגורל ואבזור, לו ידעתי כי חייך קצרים מאוד,
הייתי מרחיק אותך מזאת,
ולא נותן לך ללכת כה חזק,
אבל אין עוד מה לעשות,
כי זאת המציאות היום,
בני מזמדי, בני יקירי
אתה היית כל אוצרי ועולמי,
מה עלי לומר ומה עלי להגיד ומה עלי לעשות
זה היה רצונך וגם רצון ראל,
זהו בני רק לבבות בבית ובקבורות
עם כל האבות.

ואותך נראה רק בצלילים ואפלים.

מאבא
לדפי האהוב שלי

לזכרו של נדבנו רבי ודוד ודוד

בבראנו לדורות זכרונות על נדבנו,
רבי ודוד ודוד ודוד, שנקטף נשיחנו
ביום פריחתו והוא רק בן 21 אביבים,
הדבר קשה לנו נעשו, כי הוא היה רחוק
היפה ביותר בגנו המפחתי,
לאן שנפנה הוא עומד לנו עינינו,
מסירותו ונאמנותו לנו לא ידעו גבול
ואלה הרי הם דברים המעורגנים בלב
ועל כן לא נשכחים.

כל פעם שבו לחופשה מהצבא
היה קרפץ אלינו ושואל לשלומנו
הוא חזק לנו כבוד רב,
לכן קשה לתפוס שלאדם כה טוב,
הגורל כה התוכזר,
לכן כה קשה להתנחם,
כי את כאבנו על נפילת נדבנו גם הזמן
לא ירפה וחבאב יהיה לנו בן-לווייה תמיד
עד סוף ימנו.

יהא זכרו ברוך ונשמחו תרא צורה בצרור החיים

סבא וסבתא

...אך נכבד את כולם
את יפה הכלואית והתלא
כי רעות שבבאת, לעולם
לא תתן את לבך לשכוח.
ארכה מקדשת ביום
את תשובי ביננו לעולם.

חיים גלי

ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'
 ה'ה' ה'ה' ה'ה' ה'ה'

(א' ק'ק)

כד' באלול תשמ"ג
 12.9.82

לדפי היקר שלנו,

עצוב לי מאוד לדמר ברגע זה את הדברים שאני רוצה לומר, אך רוצה אני להתגבר ולומר מספר — זכרונות ממך, כי בסך הכל זה מה שנשאר לנו. קשה לי להאמין ולומר בלשון העבר. כמר פרת היית שנקטפת ב-21 שנות חייך, לא אשכח את כל הטיוולים ברחבי הארץ שהיית איתנו, ביטחן היית רפי, הרבה לא דיברת, אך השתיקה התאימה לך ולדמותך היפה.

בתקופת החופשות אף פעם לא שכתת לקפוץ לבקר אותנו ואת ההורים ולהביא לנו את מה שיכולת להביא, אם זה בסיפורים ואם זה באיזה צעצוע צבוע. איך נוכל להמשיך לראות את משחק הכדורגל והכדורסל ברטא כשופי שלנו לא בתוך הקבוצה. לא פעם כשלא הרפעת למשחק בימי שישי שלחו את אחד הילדים לקרוא לך, אחרת המשחק לא התחיל ללא השחקן הראשי.

הרבה דברים אי אפשר לשכוח, את החופשה לפני האחרונה שאבא הודיע לנו סלמונית כי באת לחופשה, רצתי יחפה כדי לראות אותך, בשקתי לך רפי כשהבכתי בתעק בגרודי, לא רצתי להראות לך את חולשתי לכן התגברתי אך לא ידעתי כי זו הבשיקה האחרונה שאותן לך.

ועכשיו רוצה אני לומר מספר מלים לאבא ולאחייך זאב, מי יתן ויתגברו על כל הכאב שהם עוברים בשנה המקוללת ויחזיקו מעמד. יוסף וזאב החזיקו מעמד כולנו אתכם. יוסף, ילד פרח גדלת ילד שאפשר היה להתגאות וללמד ממך איך לגדל ילד כזה. היה ואיבנו.

דודתך מזל

כת' בחשד' החש"ג
15.10.82

רפי,

הכל התחיל ביוני, מלחמת שלום הגליל, דאגות יום-יומיות לרפי בן-דוד בגולני,
שומעים שנמצא כבירות.

הפצצה קטיושות של מחבלים לקחה מאיתנו את רפאל סלילה, קשה להאמין שרפי כבר לא
בהיים, לדבר עליו בזמן עבר זה קשה, אך זה דרכו של עולם ואני אנסה במספר דברים
לעבור על שרשרת של יחסים ביני לבין רפי.

מילדות - כמו שעון כל שבת (כמעט), מביתי על אופנים היעד רפי, מגיעים לעירים
ואח"כ נהנים. יחד הנדז-אף שיחקנו, בחיילים שיחקנו כילדים, אהבתי אותו כמעט
יותר מכל בני-דודי, הוא היה בתקופה זו כמו אח או חבר גדול שמשלים בשבילי כמעט
את הכל. היה שובב לא קטן וכדורגל שיחקנו הרבה זמן, אפילו לקח אותי לסרטים.

רפי בצה"ל - חיל בגולני ואני הייתי גאה בו מאוד. בא אלינו לאילת והנה ראיתי רפי
אחר שונה, רפי רציני, בוגר ובעיקר בישן.

המלחמה מסת קטיושות ורפי איננו. מנגמש שבו היו חיים נשאר גוף מתכת שרוף וחרוך
ובתוכו המוות וריח האש שולטים. איך נפלו גיבורים, שאלת השאלה, כמו שנאמר
"כי מעפר אתה ואל עפר חשב", אך יש הבדל בין עפר לאפר ולא כך ציפינו שתילקח מן
החיים לאחר 21 אביבים לחיך, אך נפלה ואת כל אשר בנית אחריו הוחרת, קופסאות
הבירה עומדות כמזכרת לכל מעשיך וכעת ממקום מנוחתך בגן עדן בשמים ראית איך מעיני
אלה האוהבים אותך ומליבם יצאו דמעות כמו שטף מים, אני לא בכיתי אך לבי כאב כמעט
ונשבר מצער, אולי לא בכיתי מההלם ואני עדין לא מאמין ולא מסוגל לעכל את הידיעה
הנוראה "רפי איננו", ולחשוב עליך שהיית נגמר, נשמע לי מוזר וכואב, מוזר יותר
לומר שרפי ז"ל, זה קשה להאמין, חיכיתי שיודיעו שאולי זאת טעות אך לא. הטלפון
שהיה צריך להודיע כל כך לא בא.

כל השמחות שעברנו ביחד, ילדותך ובגרותך הלכו, נשרפו ונגמרו בפאתי כירות.

זאב כהן

אניף ופזי: ילום ופזי
 יו ילום מא - ילום ופזי
 ילום ופזי, ילום ופזי

רפי היקר שלבו,

קשה לי להאמין שאני עומדת מולך עכשיו....

מבלי לראותך. הייתכן הדבר?

הייתכן שאתה במצא כאן, רפי, מתחת לפרחים האלה,

שבקטפו בדיוק כמור?

האם זה בכון שלא בראה אותך יותר?

לאן הלכת, רפי? האם לא תשוב?

תמיד חייבת, תמיד צחקת ועזבין הבהיקו -

ובקולך כאילו יכולנו להבחין בבימה העייפה שלך,

העייפה מן הקרבות, מרעש הפגזים ומקול התותחים.

והיום, פשוט קשה להאמין, אתה יותר לא תשוב.... לעולם!

אתה במצא שם, למעלה.... הרחוק הרחק מאיתנו,

ואולי אפילו מתבונן בבו כעת, שומע את קול בכיבו המר ואומר:

"זה היה!... הכל היה!... היה, ובגמר....!"

לא בשבח אותך, רפי, לעולם!

כולנו זוכרים, ובמשיך, ובזכור, כי רפי היה אחד משלבו שבפל בקרבות בלבנון.

רפי; פרח היית שבקטף בעשרים ואחת שנות חייו

היה... ואיבד....

במלאת שלושים למותו

של יקירנו

ידיד יקר

(רמז ע"א)

תענוג היה להמצא בחברתו של רפי
חמיד מחייך ולבוש ספורטיבי כסוב טעם,
כל פגישה איתו הייתה משעשעת
לשחק עם רפי קלפים הייתה זו חוריה, אהב רפי לחת לאחרים לנצח -
העיקר שנשאר לו גרעינים לפיצוח.
כשנתקלנו בדרך מקרה ברחוב חמיד היתי מוקסמת ושמחה לעמוד בחברתו,
ואפילו רק להחליף כמה מילים.
באחת החופשות בזמן המלחמה ביקר רפי אצלנו מחייך כרגיל,
לא סיפר מראות זרועה שרגילים אנו לשמוע מלוחמים
רפי לא רצה להדאיג אותנו והשתדל ממש להחנהג כרגיל,
"כאתי הביתה וזה מה שחשוב כרגע" אמר.

כאח לי היית

גיבור

אמיץ

יהי זכרך ברוך

... מרגע שפגשתי את רפי
... לא היה לי שום חשש
... (רמז)

אבי נצבת פה ליד האבן הלבנה, אבן המצבה,

שבראית לכולנו שחורה, ועליה רשום שמך, רפי השם שרק לפני חודש נחק וחייך,

רפי... מי יודע, אולי גם עכשיו אתה צוחק, ועיניך פקוחות לאור השמים?

אבל אבתנו לא צוחקים, ואם צוחקים בשאר דבר בלב,

ועכשיו - על פנינו עצב, עצב שלעולם לא נוכל לתאר,

ואני מביטה, באבן הלבנה, אבן המצבה, שבראית שחורה,

ולא רק באבן אני מביטה שעה ארוכה, אלא גם באדמה האפורה והשחורה

שלפעמים היא אדומה, והאדמה לא דומה לך ולא מתאימה לך, רפי, כי אהב אתה

את הצבע הצהוב, כתום של חוף ים טרף, ואת הכחול של צבע הים,

עכשיו אתה נמצא בתוך האדמה, האפורה והשחורה, לפעמים היא אדומה מדם בופלים.

רפי כולנו בזכור שהיה לנו במשפחה חייל שנפל בשדות הלוחמים בקרבות האיומים

למען שלום הגליל.

במלאת שלושים למותו של יקירנו

חנה מזרחי

1/ה'תש"ג
מא
...
(מח)

חבר יקר

יקר מכל לב אשר נפל למען כשחוננה של מדינת ישראל במלחמת שלום-הגליל.
ומי היה מאמין שזהו חברי רפי ז"ל אשר כל מכרו לא ישכחוהו לעולם.
לא ישכח חבר שכזה, רפי ידע להחזיק עם כולם וידע להיות חבר של ממש.
צנוע וסוב כל כך שלא ידע להשתמש במילה לא
חמיד הסתדר בין חברים חברות ובכלל,
סיפורים או מעשים שעשה כגון מעשי גבורה במלחמה לא הרבה לספר
היה עלי לבקש ואפילו ללחוץ עליו שיספר, ולרוב שהייתי שואל אותו
"נו רפי, איך היה או מה עשית?" היה עונה בפשטות וזה מראה שלא אהב
להתגאות במעשיו.
סיוולים חמיד אהב (לא הייתי הולך לסיוולים בלעדיו)
לפני גיוסנו לצה"ל יצאנו להרבה סיוולים, ואחד הסיוולים שאהב רפי זה לדרום,
במיוחד לאילת.
כאשר הייתי מציע לצאת לטבריה או לכל מקום אחר, לא היה רפי מהסס רגע, וכבר
שואל נו מהי נוסעים?
באחד מסיוולנו לאילת נהנה רפי כל כך שלמרות שנגמר לנו הכסף לא רצה לחזור,
כסף לא היה אצלו הכל - ידע להסתדר ולהסתפק במועט.
לישון חמיד אהב, כל שעה פנאי היה קרפץ למיטה, לפעמים הינו קובעים פגישה
וכשלא היה מגיע הייתי משער לעצמי שאולי נרדם, וכך זה היה.
גאה אני בחבר שכזה הייתי ואשאר לעולם ועד.
עוד לפני גיוסו שאף רפי להגיע ליחידה קרבית, למרות שיכול לשרת קל"ב.
חמיד כשדיברנו על גיוסנו לצה"ל היה מנסה רפי ללחוץ עלי שנתגבר
ביחד ליחידה קרבית.
וכשהגיע רפי לגולני נשלח לסירונות בבזק, ועבר את הסירונות ללא בעיות,
בחום הסירונות נשלח רפי לגדוד 13 וביצע את שירותו בגאווה וללא בעיות.
ולפני חום שירותו פרצה המלחמה ובה נפל רפי לצערינו

גיבור גיבור יהי זיכרו ברוך עד עולם

חברי לנצח אזכור

מאיר בורי

אברהם
זי אן עירבית זי חיים!

**ת.נ.צ.ב.ה.
סלילת רפאל
1981-1982**

11.11.09

רפי סלילת

רפי "אחי" היקר,

**עברו הרבה שנים אך אותך אני לא שוכח.
את החיוך והשמחה וכמובן את
האופטימיות.**

**זוכר אני איך תמיד צחקת עלינו שאתה
משתחרר בנובמבר ואנחנו עוד נרוץ
בגבעות ונצעק "קדימה הסתער".
זוכר אני אותך איך פירגנת לי שנהייתי
חובש ונתתי לי מדים חדשים "דנדשים",
ואמרת לי שיחקת אותה.
רפי אותך לא אשכח ותמיד ילווה אותי
החיוך שלך, השמחה והאופטימיות.**

**שלך סודרי עודד
החובש**

